

नमो तत्स भजवतो अरहतो सम्मा सम्बुद्धस्स

आनन्दभूमि

THE ANANDA BHOOOMI

The only oldest Buddhist Monthly Magazine of Nepal

नेपालको एक मात्र पुरानो बौद्ध मासिक पत्रिका

एक प्रतिको २।-

वार्षिक व्याहक शुल्क

२०।-

आजीवन शुल्क

२००।-

फागुपुही

बुद्धसम्बत् २५२९

चैत्र पूर्णिमा

बिक्रमसम्बत् २०४२

चैत्र

नेपालसम्बत् ११०६

चिल्लाथ्व

1986 A.D.

March

वर्ष १३

अंक १३

Vol. 13

No. 12

“आनन्दभूमि” को नियम

- (१) “आनन्दभूमि” आनन्दकुटी विहार गुठीद्वारा प्रकाशित हुने नेपालको एकमात्र पुरानो बौद्धधर्म सम्बन्धी मासिक पत्रिका हो । यो प्रत्येक पूर्णमासिक दिनमा निस्कर्नेछ । यसको आजीवन ग्राहक शुल्क २००/- र वार्षिक शुल्क रु. २०।— मात्र ४ । जुनसुकै महीनामा पनि ग्राहक बन्न सकिन्छ । वार्षिक ग्राहकलाई पूरा १२ बटा अङ्कुः प्राप्त हुनेछ । एक प्रतिको रु. २।— मात्र ।
- (२) यो आनन्दभूमि विहारगुठीको मुख्यपत्र हो । यसमा बुद्धधर्मसंग सम्बन्धित विषय छापिनेछ ।
- (३) लेखकद्वारा प्रकट भएका कुनैपनि विचारमा लेखकको उत्तरदायि व लेखकमै हुनेछ सम्पादकमण्डल हुनेछैन ।
- (४) लेखकले नेपाली, नेपालभाषा र अंग्रेजीमध्ये कुनै पनि भाषामा लेख पठाउन सक्नुहुन्छ र पठाएका लेख फिर्ता पठाउने व्यवस्था गर्न नस्किने भएको ले प्रतिलिपि आफूसँग राखी पठाउन् बाझ्छनीय छ ।
- (५) लेख पठाउँदा पूरा साइजको कागजमा एकापटि मात्र लेखेर पठाउनुपर्नेछ ।
- (६) ग्राहकशुल्क, विज्ञापन तथा प्रबन्ध सम्बन्धी पत्र व्यवस्थापकको नाउंमा आनन्दभूमि कार्यालयमा पठाउनुपर्ने । पत्र व्यवहार गर्दा आपनो ग्राहक संख्या तथा नाम ठेगाना राख्री लेखिएको हुनु जरूरी छ । ठेगाना हेरफेर हुने भएमा एक महीना अगाडि व्यवस्थापकलाई सूचना दिनुपर्दछ । पत्रिका समयमा नपुगे सूचना दिने गर्नुपर्दछ ।
- (७) कुनैपनि लेख प्रकाशित गर्ने वा नगर्ने अधिकार सम्पादकमै रहनेछ ।

आनन्दभूमि कार्यालय, आनन्दकुटी, स्वयम्भू, काठमाडौं ।

विषय सूचि

बुद्ध बचन	१	गौतम बुद्धाया जन्मादि—	१४
ददर जातक	२	खःगु खै न र्हाथासं ह्लाय मज्यू	१६
अन्तर्राष्ट्रिय शान्ति वर्ष ***	३	मय्ल सुँक च्वने	१७
पोखरामा बुद्धधर्मको विकास	७	सम्पादकयात पौ	१८
आनन्दकुटी विद्यापीठ स्तम्भ	११	Buddha's Figure on ...	१९
सम्पादकलाई चिट्ठी	१३	सम्पादकीय	२०
मार्ग दर्शक गुरु	१५	बौद्ध गतिविधि	२१

आनन्द भूमि

प्रधान—सम्पादक
भिक्षु कुमार काश्यप
 सम्पादक
सुवर्ण शाक्य
 सम्पादन—सहयोगी
भिक्षु सुशोभन
 इवस्थापक तथा प्रकाशक
भिक्षु मंत्री
 सदस्य—सचिव
आनन्दकुटी विहारगुठी
 पत्रव्यवहार
आनन्दभूमि
 पो. ब. नं. ३००७
 स्वयम्भू, काठमाडौं
 फोन नं २-१४४२०

महाबग—विनयपिटकबाटः—

‘चरथ भिक्खुवे चारिकं बहुजन हिताय
 बहुजन सुखाय लोकानुकम्पाय अत्थाय
 हिताय सुखाय देवमनुस्सानं । देसेथ भिक्खुवे
 धर्मं आदिकल्याणं मज्जेकल्याणं परियोसान
 कल्याणं सात्थं सव्यञ्जनं केवलं परिपुण्णं
 परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेथ ।’

भिक्षुहरु ! बहुजन हितको लागि, बहुजन सुख-
 को लागि, विश्वमातिथि दयाको लागि, देव र मनुष्यहरुको
 हित, सुख र कामको लागि संचार गर । भिक्षुहरु !
 आरम्भ, मध्य र अन्त्य समयसम्म कल्याण हुने धर्मको
 अर्थ र भाव सहित उपदेश दिएर सम्पूर्ण परिशुद्धि
 ब्रह्मचर्य (धर्म) को प्रकाश गर ।

आर्य पुरुषहरुको दर्शन गर्नु र उनीहरुको आश्रयमा बस्नु सुखकर छ, मूर्खजनहरुको
 दर्शन नगर्नले सधैं सुख हुन्छ ।

दहर जातक

अनु० महानायक भिक्षु अमृतानन्द
(यो जातक एकजना कोधी भिक्षुको कारणमा
भगवान्‌ले उल्लेख गन्तु भएको हो)

अतीत कथा

अतीत समयमा वाराणशीमा ब्रह्मदत्तले राज्य गरिरहेको बेलामा बोधिसत्त्व हिमाल प्रदेशको दहर-पर्वतको फेदीमा दहर नागभवनमा बसेका थिए । त्यस राजाको महादहर भन्ने छोरा थियो : तिनका चुल्ल दहर भन्ने भाइ थियो । उनी कोधी थिए र कठोर भई नागबच्चा हरूलाई गालि गर्दै पिट्दै हिँड्यो । उनको त्यो स्वभाव देखेर नागराजाले उनलाई नागभवनबाट निकालिंदने आजा दिए । महादहरले आपन पिताँग क्षमा मानेर निकालनबाट रोक्न लगाए । दोश्रो पटक राजासँगे चिसाउंदा निकालिन लाग्दा पनि महादहरले क्षमा माणी रोक्न लगाए । तेथ्रो पटक निकालन लाग्दा क्षमा भागेको महादहरलाई समेत अनावारीलाई निकालिनबाट रोक्ने भनी उनलाई समेत नागभवनबाट वाराणशीको फोहोर भूमिमा तीन वर्षसम्म रहन निकालन लगाए । ती दुबै त्यहीं गएर बसे । त्यहाँ फोहोर पानीको एक छेउमा गोचर खोज्न जाँदा गाउंका बालकहरूले पिट्दै, ढुङ्गा मुढाले हिँड-उँदै 'यी ठूला शरीर भएका र सियो जस्तो पुँछर भएका पानीका जनवार को हुन् ?' भन्दै गाली गरे । यसबेला चण्ड र कठोर स्वभाव भएका चुल्ल दहरले दाज्यूसँग भने, " वाड, यी केटाहरूले हामी विषधारी हों भनेर चिनेन् । यिनीहरूको अपशब्द म सहन सक्दीन । मेरो नाकको प्वालबाट विष फाली यिनीहरूलाई नाश गर्नु ।" यसी भनी उनले यो गाथा पढे-

इमानि मं दहर तापयन्ति,

वाचादुरुत्तानि मनुस्सलोके ।

मण्डूकभक्षा उदन्तसेवो,

आमीविसं मं अविसा पपन्ती'ति ॥

" हे दहर, यो मनुष्यलोकको दृष्टित बचलै मलाई ताप दिन्छ । यी बालकहरूले विषधारी भएको मलाई भ्यागुता खाने र पानीमा बस्ने भनी गाली गर्नुन । '

उनको कुरा सुनी महादहरले यी गाथाहरू भू-सकारटा पढ्दान्तितो अङ्ग जनपद गतो । महत तोट्ठन कथिराथ दुरुत्तान निधेतवे ॥

(स्वदेशबाट निकालिएर अर्को जनपदमा जानेले गाली गरेको बचनलाई राख्न ठूलो कोठा बनाउनुपर्छ ।)

यथ पोसं न जानन्ति जातिया विनयेन वा ।

न तत्त्व मान कथिराथ बसमञ्चातके जने ॥

(जहाँ जातद्वारा वा शीलस्वभावद्वारा मानि-सहरूले विन्दनन् त्यस्तो अनमिज्ज मानिनहरूसां बस्नेले अनिमान गन्तुन्न ।)

विदेशबाट बहातो जातबेद समेत रि खनितब्बं सपञ्जने र इषि दासस्त तज्ज्वर्तन्ति ।

(अग्निसुभान तेजिलो भएताहनि विदेशमा बस्ने पण्डितले दासको तज्जनलाई पनि सहन सक्नुपर्छ ।)

यसरी तिनीहरूले त्यहाँ तीन बर्ष बिताए । तब तिनीहरू बाबुद्वारा बोलाइए र त्यसबेलादेखि निराभिमानी पनि भए ।

भगवान् बुद्धले जेतवनमा बस्नुभई सत्यकुरालाई प्रकाश पारी अहिलेको जन्ममा कोधी भिक्षु भएका तीने चुल्ल दहर थिए र महादहर चाहिँ स्वयं भगवान् हुनुभएको कुरा उल्लेख गन्तु भएको थियो । यो कोधी भिक्षु अनागामी फलमा प्रतिष्ठ रहो ।

अन्तर्राष्ट्रीय शान्तिवर्षः नेपालको शान्तिक्षेत्र प्रस्तावको मूल्य र मान्यता

राष्ट्रनायक श्री ५ महाराजाधिराज बीरेन्द्र बीर
विश्वम शाहदेवबाट २०३९ साल फागुन १३ गते
मौसूफको शुभराज्याभिषेकको पावन अवसरमा विश्वका
राजनेताहरू समक्ष नेपाललाई शान्ति-क्षेत्र घोषित गरि-
योस् भनी राखिबिसएको प्रस्तावको समर्थन गर्ने राष्ट्र-
हरूको संघ्या अन्तर्राष्ट्रीय शान्तिवर्ष मनाउन लागदा-
सम्भवा ७१ पुगिसकेको छ ।

सयुक्त राष्ट्रसंघले सन् १९८६ लाई अन्त-
र्राष्ट्रीय शान्ति वर्षको रूपमा विश्वभूमि ने विभिन्न
कायंकम सहित मनाउने घोषणा गरेपछि यो वर्ष
नेपालका लागि विशेष सार्थक र उपलब्धिमूलक हुन
गएको छ ।

यसे सिलसिला वा हामीले शान्तिका दूत भग-
वान् बुद्धका अनुयायी तथा समाजसेवी केही विद्वानहरूसँग
साक्षात्कार गरी एउटा सामूहिक प्रश्न राख्दा उहाँहरूको
शान्ति-भेत्र प्रस्ताव र शान्तिप्रतिको धारणलाई प्रस्तुत
गरिएको छ ।

नेप ललाई शान्तिक्षेत्रको रूपमा प्रतिस्थापित
गर्न राष्ट्रनायक श्री ५ महाराजाधिराज सरकारबाट
राखिबिसेको शान्तिक्षेत्र प्रस्तावलाई शान्तिका पूजारी
भगवान् बुद्धका अनुयायीका रूपमा यहाँले कसरी
मूल्यांकन गर्नुहुन्छ ?

विशिष्टकाचार्य भिक्षु कुमार काश्यप शान्तिप्रतिको
धारणा व्यक्त गर्दै भन्नुहुन्छ - आजको विश्व राजनीतिक
मन्त्रलाई नियालेर हेर्दा राष्ट्र-राष्ट्रहरूको बीवमा
वैमनव्यता, आण्चिक अस्त्रहरूको होडबाजो, राष्ट्रहरूका

प्रस्तुतिः केदार शाक्य

बीचमा युद्ध आदि देखिएको हुँदा आजको मानव समु-
दाय विगत समयमा भन्दा पनि बढी मात्रामा अशान्त
एवं वासले भयभीत देखिन्छ । यो सत्य कुरालाई स्वी-
कारेर पनि सम्पूर्ण मानव समुदायले विश्वमा शान्ति
स्थापना गर्न सकेको छैन । विश्वशान्तिका लागि जति
जति प्रयास हुँदैछ, त्यति त्यति आपसी वैमनव्यता र
अशान्ति बढिरहेको पाइन्छ । यसको मूल कारण राष्ट्र-
हरूको अहंभाव द्वेषभाव एवं बोलाई र गराइमा देखि-
एको भिन्नता नै देखिन आउँदछ । आजको यस अशान्त-
मय वातावरणमा नेपालका सुपुत्र शान्तिका अग्रदूत
गौतम बुद्धले दिनुभएका आदर्शमय उपदेशहरू अहा
बढी सामर्थिक ठहरिन आउँदछ ।

“रीसले वैरभाव शान्त हुनेछैन, प्रेमभावले
मात्र वैरभाव शान्त हुन सक्छ । यही सनातनदेखि
चलिआएको धर्म हो ।”

अहंभाव र द्वेषभावलाई त्यागेर प्रत्येक राष्ट्रले
शील चर्या शुद्धीकरण गर्न सकेको खण्डमा विश्व

शान्तिको अप्रदूतको भूमिका शान्तिको चाहना गर्नु ममसामयिक हुन आउँदछ । अतः यस वर्षलाई सधुक राष्ट्रसंघले शान्तिवर्षका रूपमा मनाउन आव्हान गरे । तोमा हात्रो लागि त यो वर्ष अझ महत्वपूर्ण भएको छ ।

नेपालका सुख्र गौतम बुद्धले संसारका दुःखी प्राणीहरूलाई अशान्तिबाट छुटकारा पाउन र शान्ति प्राप्त गर्न आर्य अष्टाडिगक मार्ग देखाउनुभयो । आज जति जति भौतिकबादको प्रगति हुँदैगएको छ, मानव समुदाय जन जन अशान्तिको भुमीरोमा अल्प-लिरहेका छन् । दुःख वेदनाले पीडित मानवलाई भगवान् बुद्धको दुःखबाट मुक्त हुने पवित्र उपरेशको बढी खाँचो हुन गएको छ ।

रापस प्रेमबहादुर शाक्यले प्राप्तनो मन्त्रव्य व्यक्त गर्दै भन्नुभयो— शान्तिको अवतार पहिलो व्यक्ति भगवान् बुद्धले नेपालको भूमिबाट ने २५ सय वर्ष प्रागाडि शान्तिको सन्देश दिनुभएको थियो । यही पूण्यभूमिबाट भर्तमान श्री ५ महाराजाभिराज सरकारबाट पनि त्यही पेरेगा । स्वरूप नेपाललाई शान्तिक्षेत्र घोषणा गरिबस्तेको हो । विश्वको इतिहासमा नेपाल शान्तिभूमि रहिएको छ । यही कुराक्काई साकार पार्न श्री ५ बाट शान्तिलाई जोड दिइवक्षितएको हो । मौसूफबाट शान्ति विना विकास सम्भव छैन भन्ने तथ्यलाई लिएर जनताको आर्थिक स्तर र बौद्धिक विकासका लागि शान्तिलाई जोड दिइवक्षितएको हो । नेपालको शान्ति भेत्र प्रस्ताव राष्ट्रिय विकास, आर्थिक समृद्धि र आन्तरिक शान्तिको महान् लक्ष्यद्वारा अभिप्रेरित छ । शान्ति वर्षमा नेपालको शान्तिक्षेत्र प्रस्तावले अरु बढी राष्ट्र-

हरूको समर्थन प्राप्त गर्नेछ भन्ने मलाई विश्वास छ । यसे वर्ष नेपालमा आयोजना हुने १५ औं विश्व बौद्ध सम्मेलनले पनि शान्तिक्षेत्र प्रस्तावको मर्मलाई अझ गहन रूपमा महसूस गर्ने आशा गर्न सकिन्छ । यसबाट नेपाल विश्वमा बास्तविक शान्तिको केन्द्रस्थल हो भन्ने पुष्टि हुँदै ।

भिक्षु अमृतानन्दले भन्नुभएको छ— हामी भगवान् बुद्धका अनुयायीहरू सत्य वचनका आधारमा विश्वभरी ने शान्ति र मैत्री भावका लागि प्रार्थना गर्दछौं । सबै प्राणीको सुखप्राप्ति र दुःखबाट मुक्तिका लागि शान्तिलाई चिरस्थायी बनाउनुपर्दछ ।

विश्वको सम्पूर्णतामा जीवित प्राणीहरूको लागि हावा र पानीको सञ्चुलनबाट फूलका बिरुद्धाहरू फक्रन्तिन तब मानिस सुखी, समृद्धि र आनन्ददायी जीवन पाउँदछन् । रोग र लडाईबाट मुक्ति पाएर जीवन बिताउनु शान्तिको अनुग्रह हो । जब मानवको मन परोपकारी कामको प्यासी हुँच त्यसबेला असीमित आनन्दित बन्दछ । यसेकारण हामी बौद्ध धर्मविलम्बीहरू सबै प्राणी जगत्को हित र शान्ति निमित्त सधैँ कामना गर्दछौं ।

आजको परिप्रेक्षलाई हेर्दा घातक हतियारहरूको उत्पादनले शान्तिलाई मात्र होइन मानव जाति र सम्भवतालाई ने खतराको दोसाँधमा पारेको छ । भगवान् बुद्धको वचन अनुसार यस्ता कार्यहरू ईर्ष्या, धूणा, अज्ञानता र अहंको कारणबाट उत्पन्न हुँच्छन् । अन्तमा यसले मानव बीच अविश्वास स्वार्थीपन ल्याएर दुःखदायी र हतास बनाउँदछ, हामीले हात्रो महितज्ज्ञलाई शान्तिपूर्ण बनाउनु छ भने यस्ता अविश्वास, धूणा र द्वेषभावलाई त्याग्न सक्नुपर्छ । अनि 'हामी विश्वमा शान्ति प्राप्त गर्न सक्छौं' ।

भिक्षु अश्वघोषले भन्नुभएको छ - भगवान् बुद्धको शान्तिसन्देग मानव जीवनमा आर्थिक उन्नतिसँग पनि गौसिएको छ । कुनै पनि समाज र राष्ट्र आर्थिक दृष्टिले सुन्नत नभएसम्म शान्तिको चाहना पनि अधुरो नै रहन जान्छ ।

विकासको लागि शान्ति चाहिन्छ भन्ने मौसूको सदिच्छालाई साकार रूप प्रदान गर्न त्यसै अनुरूप काम हुन हामीले तमसनुपरेको छ ।

नेपाल पनि १५ वर्षमा २१ औं शताब्दीमा प्रब्रेश गर्दछ । यस अवसरमा मौसूफबाट नेपाललाई विकासको गतिमा अगाडि सार्व आर्थिक कार्यक्रमको तजुमा हुनुपर्ने बोध गराइबिसएकोमा यसबाट शान्ति र विकासको जग मजबूत हुने विश्वास गर्न सकिन्छ । नेतिकता र सश्य बचनका साथ आटेको कामलाई सफल कार्यान्वयन गर्ने पक्ष सक्रिय भएमा नेपाल अबश्य पनि शान्तिक्षेत्र बन्दछ । कर्तव्य र अधिकारको समन्वयबाट मुनुकलाई आर्थिक दृष्टिले अगाडि बढाउन सकेमा शान्ति कायम हुन सक्छ । मौतिक र आध्यात्मिक दुवै पञ्चले सम न उन्नति पाएमा शान्तिले जरो गाड्न सक्छ । आर्थिक विकासको साथ धार्मिक भावनाको पनि उन्नति हुनुपर्दछ ।

भिक्षु ज्ञानपूर्णिकले भगवान् बुद्धको शान्ति बचनलाई स्मरण गर्दै भन्नुभएको छ- शान्ति भन्ने कुरा हृदयले महसूस गर्ने कुरा हो भनी बुद्धले भन्नुभएको छ । मानसिक कलमष, उथलपुथल भएसम्म शान्ति प्राप्त हुँदैन । परस्पर द्वेषभाव र कोषलाई हटाई मंत्री, र करुणा प्राप्त गर्न सके सामाजिक दृष्टिबाट शान्ति हुन्छ, सबै राष्ट्र-राष्ट्र बीच सह-अस्तित्व कायम भएमा विश्वमा शान्ति स्थापना हुन सक्छ ।

शान्ति नै खबरभन्दा ठूलो क्षमा भावना हो ।

निर्वाणलाई नै भगवान् बुद्धले सद्बेभन्दा ठूलो शान्ति भन्नुभएको छ । श्री ५ महाराजाधिराज सरकारबाट राखिक्सेको शान्तिक्षेत्रको प्रस्तावमा पनि भगवान् बुद्धको सत्यवचन निहित भएकोले शान्तिवर्षमा यसको समर्थन अझ बढने विश्वास छ ।

लुम्बिनी विकास समितिका अध्यक्ष लोकदर्शन बजावार्थले भगवान् बुद्धको सत्य बचनको आधारमा भन्नुभयो- आजको विश्वको समस्या लडाईले होइन शान्तिको माध्यमबाट मात्र समाधान गर्न सकिन्छ । वैमनश्यताले वैमनश्यतालाई हटाउन सकिन्न भन्ने बुद्धवचन अनुसार सत्यको आधारमा लक्ष्य प्राप्त गर्ने प्रक्रिया शान्तमय हुनुपर्दछ ।

श्री ५ महाराजाधिराज सरकारबाट २५२७ औं बुद्धजयन्तीका अवसरमा बक्सेको सन्देशमा हुक्म भएको छ: यो स्थल जहाँ भगवान् बुद्धको जन्म भएको छ त्यो देश पावन शान्तिको नामले प्रख्यात छ, त्यही शान्ति धारणाको व्यापकताबाट अभिप्रेरित भएर नै नेपाल एक शान्तिक्षेत्रको रूपमा प्रतिपादित भएको हो । मौसूको शान्तिक्षेत्र प्रस्तावलाई विभिन्न राष्ट्रबाट समर्थन प्राप्त हुनु सत्य र अर्हिताको ब्रत पालना गर्नु हो ।

भिक्षु सुमंगलले भन्नुभएको छ- लुम्बिनी बास्तविक शान्तिको केन्द्र बनाउन यसको विकास गर्दा नेपालमा जन्मनुभएका बुद्धको शान्तिका अनुयायी भएर विश्वलाई देखाउन नेपाललाई नै शान्तिक्षेत्र घोषित गर्नमा विश्व जनमत बढने विश्वास छ ।

बुद्ध जन्मेको देशको शान्ति चिरस्थायी शान्ति हो । बुद्धको शान्ति जस्तै श्री ५ महाराजाधिराज सरकारबाट राखिक्सेको शान्तिक्षेत्रको प्रस्तावमा पनि समभाव

भएकोले यो चिरस्थायी हुन सक्छ। अरु भावनालाई (धर्म) पनि आदरको भाव राखेर गरेको शान्तिको चाहना बास्तवमा शान्ति हो ।

प्राध्यापक आशाराम शावयले भन्नुभयो— नेपाल प्रागऐतिहासिक कालदेखि बैदिक र बौद्ध संस्कृतिमा हुकिदै आएको हिमाली देश हो । काठमाडौं उपत्यकामा रहेको स्वयम्भू महाचैत्य र पशुपतिनाथको मन्दिरले नेपाल विश्वके एउटा शान्तिपूर्ण धार्मिक सह-अस्तित्वको बेजोड नमूना रहेको प्रष्ट हुन्छ ।

भगवान् बुद्धका उपदेशहरूमा “आपनो प्रकाश आफै होऊ” र “आफू बाहेक आपनो निभित को मालिक हुन सक्छ ?” भन्ने पाउँदैछौं । उत्पत्ति र विनाशको क्रमलाई उपसम पानु ने सुख हो भन्ने भगवान् बुद्धको उपदेशलाई श्रद्धापूर्वक पालन गर्ने र शील, समाधि र प्रज्ञाको आश्रय लिएर यो जीवनलाई शान्त, सरल र सुगम पाने प्रयत्नमा लागिरहेको बेला थी ५ महाराजाधिराज सरकारबाट राखिबक्सेको नेपाललाई ‘शान्तिक्षेत्र’ प्रस्तावको महान्तताले द्यापक क्षेत्र ओगट्छ । यो प्रस्तावबाट मौसूफ रुकार शान्तिप्रति प्रतिबद्ध होइबक्सिएको मात्र नभै विश्वले नेपाल-पुत्र महामानव भगवान् बुद्धको उपदेशलाई नियालेर हेर्नु पर्ने आवश्यकतालाई पनि मौसूफबाट आैत्याइबक्सिएको ठाँच्दछु । स्व. थी ५ महेन्द्र र स्व. उथान्तको पवित्र प्रयास र इच्छा अनुसार तथा राष्ट्रनायक बोरेंद्रबाट भगवान् बुद्धका उपदेशप्रतिको आस्थाको प्रतिबिम्ब ने लुम्बिनी विकासको गुरुये जना हो ।

थी ५ महाराजाधिराज सरकारबाट लुम्बिनी विकास कोषको संरक्षकत्व ग्रहण गरिबिदिसएको ले शान्तिका अग्रदूत बुद्धको जन्मस्थलको विकासमा शान्तिप्रिय मानव मान्दलाई उसाहको कुरा भएको छ ।

अनगारिका धर्मवतीले आपनो धारणा व्यक्त गर्दै भन्नुभयो— नेपालमा चतुर्थ विश्व बौद्ध सम्मेलन सम्पन्न भएपछि नेपाल शान्तिका अग्रदूत भगवान् बुद्धको जन्मभूमि पनि हो भन्ने कुरा विश्वले थाहा पायो । वर्तमान समयमा राष्ट्रनायक थी ५ बोरेंद्रबाट राखिबक्सिएको शान्तिक्षेत्र प्रस्तावले पनि व्यापकता ग्रहण गर्दै गएको ले हामी बौद्धहरूलाई यसबाट बास्तवमा नेपाल शान्तिक्षेत्र भई बाँड्ने कुरामा विश्वास बढेको छ ।

भारतका सम्राट् अशोकले बूद्धधर्म र शान्तिको अनुसरण गरी शस्त्र त्याग गरेपछि धर्म विजय गर्नु-भएको थियो । यसरी उहाँ भगवान् बुद्धका अनुयायी बन्नुभएपछि चक्रवर्ति सम्राट् कहलाउनुभयो ।

समाजसेवी उद्योगपति मणिहर्ष ज्योतिले भन्नुभयो— मानिसलाई आधारिमक विकासबाट ने शान्ति प्राप्त हुन्छ । भगवान् बुद्धको बचन अनुसार व्यक्ति, समाज र राष्ट्रको विकासमा आर्थिक उत्तितको ठूलो भूमिका निर्वाह गरेको हुन्छ । आपसमा समन्वय भावको विकास गर्नसके मन्त्री उत्पन्न हुन्छ अनि शान्ति पनि मिल्छ ।

थी ५ महाराजाधिराज सरकारबाट नेपाललाई शान्तिक्षेत्र घोषित गरियोस् भनी राखिबक्सिएको प्रस्ताव विकास र शान्तिको ढोतक छ । नेपालमा राजाबाट शान्तिको आवृत्त गरिबक्सिएको ले अन्त-राष्ट्रिय शान्तिवर्षमा शान्तिप्रस्तावको महत्व ज्ञन बढ्न गएको छ । यो वर्षले शान्तिको चाहनालाई ठूलो देवा दिएको छ ।

नेपालमा निकट भविष्यमा हुने १५ ब्रौं विश्व बौद्धसम्मेलनमा मौसूफबाट घोषणा गरिबक्सेको शान्तिक्षेत्र प्रस्ताव बारे सेमिनार गरी कार्यपत्र समेत प्रस्तुत गरिने हुँदा यस प्रस्तावप्रति बढी समर्थन प्राप्त हुने विश्वास छ ।

(सामारः गोरखापन)

पोखरामा बुद्धधर्मको विकास

पोखरामा बुद्धधर्म कहिलेदेखि विस्तार भयो भन्ने कुरा एक खोजी र अनुसन्धानको विषय हो । बुद्धधर्म यहाँका कतिपय मानिसहरूको जातीय धर्म भएको तो जातका आगमनका साथै बुद्धधर्मको यहाँ प्रवेश भएको अनुमान गर्न सकिन्छ । बुद्धधर्म गुरुडहरूको जातीय धर्म हो । शाक्य, वज्रचार्य र उदासहरू पनि स्वभावतः बुद्धधर्म मान्दछन् । तर तिनीहरूले मान्ने त्यो बेलाको बुद्धधर्म मात्र एक निर्वाहको लागि थियो, कर्मकाण्डमो ल गि थियो । तिनीहरूले मान्ने त्यो कर्म-काण्डको व्यवहार आजसम्म शास्त्र तिसरी चल्दै-आएको छ ।

पोखरामा बुद्धधर्मका कुराहरू यताउता हेर्दा मोहरिया टोलको दोबाटोमा रहेको चैत्य सबभन्दा पुरानो देखिन्छ । यो चैत्य सम्बत् १६७२ सालतिर शाक्य-समाजद्वारा निर्माण गरिएको हो । यसको एक गुठी छ र गुठीद्वारा पूजाआजा र प्रत्येक वर्ष नाम संगीत पाठ गर्ने र पञ्चदानको आयोजना गर्ने काम गर्दैआएको छ ।

तिलकमान गुभाजू, पोखरा

पोखरामा बुद्धधर्मको चर्चा गर्दा भिक्षु महादानको पोखरा भ्रमण ज्यादै महत्वको मान्यपदंछ । बुद्धधर्मको प्रचार गर्न पोखरामा आउनुहोने शायद उहाँ नै पहिलो

भिक्षु हुनुहुन्छ । उहाँ दुई वर्ष जति पोखरामा रहनुभएको थियो । विक्रम सम्बत् १६८५ सालमा उहाँले नदीपुर पाटनको एक धर्मशालामा बालकहरूलाई अक्षर पढाउने र बुद्धधर्मको उपदेश सुनाउने गन्तव्यभएको थियो । उहाँले सुनाउनुभएको धर्मपदेशबाट धेरै मानिसहरू प्रभावित भएका छन् । तो श्रोताहरू मध्ये अहिलेका अनगारिका धर्मशीला र यशोमती यति प्रभावित र प्रोत्साहित हुनुभयो कि उहाँहरू दुवै बुद्धधर्ममा प्रवृत्तिजित हुनुभयो । तर त्यसबेला उहाँहरूको उमेर १०/११ वर्षको मात्र थियो

त्यस्तो कलिलो उमेरमा प्रवृत्तिजित हुन चाहनु आजको लागि सुखद अनुभूति हुन सक्छ, तर यो बेलाको रहन-सहन, रीतिथिति र व्यवहारलाई हेर्दा त्यो एक अति कठोर निर्णय मान्यपदंछ । अनगारिका धर्मशीला त्यस्तो कलिलो उमेरमा नै प्रवृत्तिजित हुन यति तत्पर र आतुर हुनुहुन्थ्यो कि उहाँ घरबाट भागेर बन्दिपुर चितौन हुँदै कुशिनगर पुग्नुभयो । कुशिनगरमा श्रद्धेय भन्ने चन्द्रमणि महास्थविरले अहिले प्रवृत्या लिने बेला भएको छैन, धर्मको अध्ययन गर, आमा बाबुको सेवा गर उनीहरूको आज्ञाले मात्र अनगारिका बन्युपदंछ भनेर किर्ति गरिदिनुभयो । त्यहाँबाट फर्केपछि उहाँको बुटबलमा भिक्षु विशुद्धानन्दसँग भेट भयो । भिक्षु विशुद्धानन्दको सत्संगत, गहन अध्ययन प्राप्तगरी उहाँ पुनः कुशीनगर पुग्नुभयो र प्रवृत्तिजित गरिदिन गुरु-

सौं आग्रह गर्नुभयो । विकास सम्बत् १९८८ मा धर्मशीला अनगारिका बन्नुभयो : त्यसेवेला उहाँलाई खोजन त्यहाँ पुरोको उहाँको बहितो यशोमती पनि अनगारिका बन्नुभएको थियो । त्यसरी बुद्धधर्ममा प्रवृत्तिज्ञत हुने धर्मशीला पोखराको पहिलो व्यक्ति हुनुहुन्छ । र पोखरामा बुद्धधर्मको विकास गर्नमा उहाँको महत्वपूर्ण भूमिका रहिआएको छ ।

धर्मशीला अनगारिकाले आफू त्यसरी प्रवृत्तिज्ञत भएर आएपछि पोखरामा आपना केही अनुयायीहरू बनाउँदै आउनुभएको छ । उहाँको आकर्षक व्यक्तिगत, करासिलो स्वभाव र उदार हृदयले उहाँको नजीकमा आउनेहरू सबै प्रभावित हुन्छन्, यो उहाँको विशेषता हो । त्यसेवेला उहाँका एकजना उपासिका धर्मनदी यति प्रभावित हुनुभयो कि उनले योटा विहार बनाइदिने थठोट गरिन् । उनेको आग्रहमा उनका पिता श्री बुद्धिमान कायस्थले एउटा विहार बनाइदिनुभयो । त्यसमा एउटा बुद्धमूर्ति स्थापना गरियो । यो बुद्ध विहार पोखराको पहिलो विहार हो । त्यस विहारको स्थापना पश्चात् पोखरामा बुद्धधर्मको संस्थागत विकास शुरू हुन्छ । पछि त्यस विहारमा भिक्षु महाप्रज्ञाले बनाइदिनुभएको सफेद, सुन्दर र कलात्मक माटोको बुद्धमूर्ति पनि बिन्दू । विहारको कृपाकलाप पनि बढ्दैजान्छ । बुद्धजयन्ती मनाउने, अष्टमी पूर्णिमामा पञ्चशील, अष्टसीन गृहण गर्ने तथा धर्म देशना गर्ने कामहरू नियमित हुन्ने चल्दैछन् ।

२०२२ सालमा ज्ञानमाला संघको गठन हुन्छ । त्यस संघको गठनले बुद्धधर्मको प्रचारमा ठूलो देवा पुरादछ । त्यसरी ज्ञानमाला संघको माध्यमबाट बुद्धधर्म प्रचार गर्ने काममा सहभीतकार एवं गीतकार श्री प्रज्ञारत्न शावणी, उपासक श्री रत्नकुमार कायस्थ र

स्थानीय उदासहरूको महत्वपूर्ण योगदान रहेको छ ।

२०२६ सालमा पोखरामा एउटा सावंजनिक महापरिवाणपाठ हुन्छ । त्यस महापरिवाणपाठको शिल-शिलामा बुद्धधर्म सम्मेलन र बौद्ध पोष्टर प्रदर्शनी हुन्छ । महापरिवाणको शिलशिलामा आयोजक समितिको तर्फबाट भिक्षु सुदूरशनद्वारा लिखित बुद्ध र बौद्धसरकृति नामक किताब प्रकाशित हुन्छ । पोखराबाट प्रकाशित भएको बुद्धधर्म सम्बन्धी त्यो पहिलो किताब हो । त्यस महापरिवाणले पोखरामा ठूलो छाप ढोडेको छ । त्यसले छरिएर रहेका बौद्धधर्मलिङ्गबीहरूलाई एकदित गर्ने र बुद्धधर्मको विकासमा यथोचित सहयोग गर्ने प्रेरित गरेको छ । त्यसपछि नै बुद्धधर्मको विकासमा गति थपिएको अनुभव गरिएको छ ।

त्यस महापरिवाणको लगती पछि होटल औं क्रिटलका मालिक श्री सानुरत्न स्थापितले बुद्धविहारको हाताभित्र एउटा विहार बनाइदिएर ठूलो उदारता प्रदर्शित गर्नुभएको छ । चारवटा कोठाहरू, प्रार्थना हल र शौचालय आदि समेतको व्यवस्था भएको त्यस नवनिर्मित विहारले प्रार्थना गर्ने र बसोदासको लागि मात्र होइन, बुद्धधर्मको स्थापित बुद्धको प्रतिमा र सारिपुत्र तथा महामौद्गल्यायनका मूर्तिहरूले यहाँको महाव अर्घ बढाएको प्रतीत हुन्छ । यो मूर्तिहरू थाइल्याण्डका शामणेर सोम्थाई, प्रेमछक र उहाँको सहयोगीबाट प्राप्त भएका हन् । यो मूर्तिहरूको स्थापना पश्चात् जापान, थाइलैण्ड थीलंका वर्मा आदि देशहरूका पर्यटकहरू एवं बुद्धधर्मलिङ्गबीहरूको आगमन बढावेगएको छ । त्यसरी विहारको अवलोकन गर्न आउनेहरूमध्ये वर्माका परराष्ट्र मन्त्री पनि हुनुहुन्छ ।

त्यसे विहारमा केही महीना पहिले वर्माका भन्ते आखिन थोन डोराले एउटा ध्यान शिविर पनि सञ्चा-

किमिलहुँ जि विहारीजीग्नी हुँदूरहन दि त्रै। त्रै?

तन गर्न भएको थियो । त्यसमा करीब २५ जना उपासक उपासिकाहरूले भागलिनुभएको थियो ।

बुद्धधर्मका अर्को एक विहार धर्मसंघ बुद्धविहार मोहरिया टोलमा छ । त्यो विहार सामूहिक चूडाकर्म पोखरामा नै गराउने अभिप्रायले समस्त आदि गरी २०१३ सालमा बनाइएको हो । त्यो विहारको निर्माणले एकातिर चूडाकर्मको लागि काठमाडौं जानुपर्ने जन्मट हटाएको छ भने अर्कोतिर शाक्यसमाजको एकता कायम गराउनमा पनि सहयोग पुन्याएको छ । यस विहार अन्तर्गत शाक्यसमाजले आपनो विधिविधानहरू बुद्धधर्म अनुसार गर्ने तडक भडकसाथ नगरी छोट्याउने, मितव्ययी गर्ने आदि समयानुकूल र सकारात्मक कदमहरू चाल्देआएको छ ।

यस्ता सबै विधिविधानहरू गर्न तथा बैठक बस्त समेत त्यस विहार सानो हुँदैगएको अनुभव गरिरहेको बेलामा विगत २०४० सालमा त्यस विहारको पछाडि स्व. डिल्लीमान बुद्धाचार्यको स्मृतिमा उहाँका छोराहरूले करीब रु. ४० हजारको लागतमा एउटा सभाकक्षको निर्माण गरिदिनुभएको छ । त्यस हल्ले त्याँको एहटा खाँचो पूर्ति गरिदिएको छ ।

पोखरामा बुद्धधर्मको विकासमा अर्को अध्याय २०२५ सालमा थिएन्छ । एउटा ब्राह्मण कुलमा जन्मेका, राजनीतिमा आपनो महत्वपूर्ण जीवन बिताएको ७५ वर्षीय व्यक्ति सुभद्र नामले बुद्धधर्ममा प्रवृत्तित हुनुभएको छ । बुद्धधर्मको प्रवृत्ति हुने पोखराका उहाँ तेथो व्यक्ति हुनुहुन्छ । सुभद्र भनेले आपनो जन्मस्थान घाचोकमा एउटा विहार स्थापना गर्ने प्रबोस गर्नुहुन्छ ।

बुद्धधर्मको विकासमा पोखरामा आएर बस्ने विभिन्न जाति, जात र समुदायहरूले आ-आपनो

योगदान गर्दैँग्राएका छन् । तिनीहरू मध्ये गुरुङ, मनाङ्गे र थकालोहरू प्रमुख छन् ।

मनाङ्गेहरूले माटेपानीको रसाइलो थुक्कोमा २०२२ सालमा एउटा ठूलो गुम्बा बनाएका छन् । तर त्यसमा बुद्धको ठूलो सूर्ति राखिएको छ । अहिले त्यस गुम्बाको पुनः बिस्तार गरिएको छ । हाल त्यस गुम्बामा जापानी भिक्षु श्रद्धेय निसिदासु फुजिले पोखरालाई अनुमा स्थापना गर्नुभएको बुद्धको जन्मसूति पनि राखिएको छ ।

पोखराका गुरुङ रामधारा रामधारमा २०३५ सालमा निर्माण गरेको बुद्ध अधौं सदन बुद्धधर्मको विकासमा अर्को थप पाइलो हो । अधौं सदनको स्थापना गर्नमा श्री बिलबहादुर गुरुङ गले अथक परिष्ठम गर्नुभएको थियो । त्यो सदनको निर्माणले गुरुङहरूको कर्मकाण्डमा एकरूपता ल्याउन, मितव्ययी गर्न तथा आपसी सम्पर्क र सद्भाव कायम राख्नमा सहयोग पुन्याएको छ । बुद्ध अधौं सदन हाल सक्रिय छ । सदनको त्यस किसिमको सक्रियताले बुद्धधर्मको सकारात्मक विकासमा निकै योगदान पुग्न जानेछ भनेर आशा गर्न सकिन्छ ।

त्यसेगरी दिपमा (मसान) पनि एउटा गुम्बा बनेको । छ । नदीजुर स्थित बुद्ध विहारदेखि पश्चिमतिर करीब ५०० मिट्र टाढामा पनि एउटा बुद्धको मन्दिर छ । त्यो मन्दिर थो रातमान उदासले बनाइदिनभएको हो । पोखराको यताउना यसरी हैँयों भने आज सानातिना चैथहरू र गुम्बाहरू निकै नै बढै गएका देखिन्छ । फेवातालको किनारमा अवस्थित अनदुगाउमा चैथहरूको संदर्भ अन्यत्रभन्दा वर्षे पिच्छे बढँदैगएको छ र तिनीहरूमा आवागमन पनि बढँदे

गएको छ । पोखरामा बृद्धधर्मको समन्वयालम्बक विकासको लागि बौद्ध विहार, गुम्बार चंत्यहरूका दीच आपसी सम्पर्क, मंदिर र समन्वयको नितान्त आवश्यक छ । यसे कुगलाइ महसूस गरेर यसवर्ष पहिलो पटक धर्मचक्र-प्रवर्तन दिवसको उपलक्ष्यमा उपत्यकाव्यापी साजा बढ्दपूजाको आयोजना गरिएको थियो । यो आयोजना निकै आकर्षक थियो ।

यसरी हेदा करीब एक दशक यता पोखरासा
बुद्धिमंको नाममा केही न केही गरिदिने, बनाइदिने
एउटा लहर चलेर आएको छ । सानातिना कामकुरा-
हल बनाइदिन आज धेर दाताहल अग्रसर हुनुहुन्छ ।
यहो लहरको सलसिलासा फेवातालनिरको अनु-
थुम्कोमा शान्तिस्तूपको पति निर्माण भरहेको थियो,
तर दुर्भिववस त्यो पूरा हुन सकेन । त्यो शान्ति स्तूपको
निर्माण भएको भए र योजना भ्रमजिम र्यहाँ काम
भएको भए त्यसले बुद्धिमंको विकासमा मात्र होइन,
पद्धतन विकासमा समेत ठूलो टेवा दिने थियो । यस
शान्तिस्तूप निर्माण गरेमा भूतपूर्व सहायक मात्री श्री
मीनवहादुर गुरुड्ले अघन्त कठोर र अथक प्रयास गरे
भएको थियो र त्यसमा जपानका श्रद्धेय भिन्न फुजाले
हाँद्रक सहयोग पुःयाउनुभएका थियो । उहाँहरूहो
प्रयासले त्यस ठाउँमा एउटा प्रायंकाक्ष, एउटा पाहुना
घर र भिभुहल बस्ने एउटा घर तैयार भएको

थियो । तर ती सबैलाई विगारिदिएको ले बुद्धधर्मको विकासमा केही अवरोध उपन्न भएको छ । बुद्धजन्मेको देशमा बुद्धको नाममा बनाइएको शान्तिस्तूप भक्ताइन-लाई कम दुर्भाग्यको कुरा मान्न सकिन । यस्तो दुर्भा-ग्यपूर्ण घटनाले बुद्धधर्मको विकासमा ठनो अवरोध आएको छ । अब त्यो बितेको कुरा जे भएपनि बढ-धर्मको विकासको लागि एउटा सामन्जस्यतामा पुगी त्यहाँ पुनः शान्तिस्तूपको निर्माण गरिन् नितान्त आव-श्यक छ । यस काममा पोखराका बुद्धधर्मविलम्बीहरू अन्यत्र सबै ठाउँका बुद्धधर्मलम्बीहरूको सहयोगको अपेक्षा गरेका छन् ।

हात्म २५२८ औं बुद्धजयन्तीको शिसलिलामा
स्थाप अनुयम्भोमा पुनर्जाप्रायंता हुँदा जापानी भन्ते
श्री मौरियोकाले स्यहाँ पुनः शान्ति स्तूप बनाउने
अद्वेष गुड नितिदात्सु फुजिको इच्छा अर्त छ भन्ने कुरा
प्रकट गर्न भएको छ । यस स्थितिमा हात्मी संबद्ध पक्षहरू
एक साम्भजस्थितामा पुग्न सके पोखराको लागि र बुद्ध-
धर्महो लागि एक ठूलो उपलब्धि हुन जानेछ । यसमा
श्री ५ को सरकारले गम्भिरतापूर्वक सोच्नु पर्दछ भन्ने
हात्मो धारणा छ ।

संशोधन

गत अंकमा वर्ष १३ हुनु पन्नेमा
१४ लेखिएकोमा संशोधन गरिएको
छ ।

- सम्पादक

आनन्दकुटी विद्यापीठ स्तम्भ

आपनो भरोसा आप्हे कन

- भिक्षु चन्द महास्थविर

एक समय भगवान् वैशालीमा वेलुव-ग्राममा
विहार गरिरहनुभएको थियो । त्यहाँ भगवान्ले भिक्षु-
हरूलाई आमन्वित गर्न भयो— “भिक्षुहरू ! जाओं
वैशालीको चारे दिशातिर जहाँ जहाँ तिमीहरूका मित्र,
परिचित भक्तजन छन् वहाँ गएर वर्षावास बस । म यहाँ
वेलुव-ग्राममा वर्षावास बस्छु ।”

“भगते ! हुन्छ धेरै राओ छ” भनेर, भिक्षुहरूले
भगवान्लाई उत्तर दिएर वैशालीको चारै तर्फ जहाँ जहाँ
उनीहरूका भिन्न परिचित भक्तहरू छन्, वहाँ गएर
वषाविस बसे । अनि भगवान् वही बेलुव-प्राममा वस्तु-
मयो, त्यही वषाविसमा भगवान्लाई भयंकर रोग
लाय्यो— मरणान्तसम्म हुन लाय्यो । भगवान्ले स्थस
समय स्मृतिमान् संप्रेज्ञ मई स्थिर भावबाट सहनमयो ।

अनि, भगवान्‌को मनमा यस्तो भयो मलाई
यसरी बहु योग्य हुनेछैन, आफूलाई सेवामुसार गर्नेलाई
केही नभनी, भिक्षु-संघलाई पनि केही नभनी, म परि-
निर्वाण पाउने आपने उत्साहबाट यो रोगलाई हटाएर
जीवित हुनुपर्यो भनी, भगवान् उत्साहबाट रोग निवारण
गरी, स्वच्छ हुनुभयो । पछि भगवान् विहारबाट उठेर
आहिर निस्को विहार पछाडिको आसनमा बस्नभयो ।

अनि, आयुष्मान् आनन्द जहाँ भगवान् बसन्-
भएको थियो, वहाँ गएर भगवानलाई अभिवादन गरी,

एक ठाउंमा बसे । आयुष्मान् आनन्दले भगवान्-संग
कुरा गरे, “भन्ते । हजुरको अनुहार उज्यालो देखिन्छ ।
भन्ते, हजुर बिरामी भएको हुनाले म सारै नै हतास
भएँ । दिशा पनि छुट्याउन सकिन, धर्म पनि छुट्याउन
सकिन । उनलाई केही आश्वासन दी, भगवान् बुद्धले
आज्ञा भयो— आनन्द ! जबसम्म भिक्षु-संघलाई भन्ने र
सुनाउने कुरा पूरा हुन्न तबसम्म भगवान्-ले परिनिर्वाण
प्राप्त गर्नुहन्न ।

आनन्द ! भिक्षु-संघले मसित के के सोधने
र सिवने आशा राखेका छन् ? आनन्द ! मैले प्राजसम्म
कुनै भेदभावबाट धर्मपदेश दिएको छैन । बुद्धधर्म
विषय केही कुरामा पनि छिपाएको छैन । आनन्द !
कसीको मनमा यस्तो होला — मैले भिक्षु-संघ सञ्चालन
गरू, भिक्षु-संघ मेरे अधीनमा छ । भिक्षु-संघबाट
केही भनाइ सुन्न नपरोस । आनन्द ! बुद्धको मनमा
यस्तो हुँदैन, तंपनि, उनी भिक्षु-संघबाट के के
कुरा आउला सुनै ?

आदन्द ! अहिले, म पूर्ण बृद्ध अवस्थामा पुगे ।
 मेरो आयु असंसो वर्षको भयो ।
 आनन्द ! जस्तो पुरानो गाडी टाल-टुल गरेर चलाउँछ,
 त्यस्तै मेरो जीर्ण शरीर वनि थाम थुम पारेर चलाउने
 भएछ ।

आनन्द ! त्यस समय, बुद्ध सबैको निमित्त सताई वेदना निरुद्ध अनियमित विन्तनद्वारा समाधि प्राप्त हुन्छ अनि बडो सुख-शान्तिबाट विहार गर्छ ।

आनन्द ! त्यसकारण, आफूमाथि आफै निर्भर होऊ, आपनो शरण आफै बन, अरु कसैको भरोसामा न बस । धर्ममा ने निर्भर होऊ, आपनो शरण धर्म ने बनाऊ, अरु कसैको भरोसामा न बस ।

आनन्द ! आफूमाथि आफू निर्भर कसरी हुन्छ, आपनो शरण आफू कसरी हुन्छ, अहोंको भरोसामा किन बस्ने ?

आनन्द ! मिक्षु कायमा कायानुपश्यो भएर विहार गर्ने-(कायानुपश्यना-आना-पान स्मृति राख्दै, शारीरिक कायमा भव गर्दै, सात छोडे लिए भन्दै काय संस्कार कायमा सम्दाय (उत्पत्ति) धर्मलाई देख्दैजाने ।

धर्ममा धर्मनुपश्यो भएर विहार गर्ने

धर्मानुपश्यना :- पाँच नोवरण शब्दुलाई भन्दैन । भावना सफल पार्वतीको लागि यो पाँच शब्दुलाई दमन गर्न सक्नपर्छ । काम छ द, व्यापाद, यिन-मिधव, उद्घच्च -कुट्कुच्च, विचिकिच्छा ।

कामश्चन्द भनेको विचित्रको मैल, उपश्लेश व्यापाद:- द्वेषद्रोह, यिनमिद्धः शरीर मन अल्सी हुने धैरे सुतुवा हुने, उद्घच्च कुवकुच्च - उद्घेग-खेद, मैले ठूलो ज्ञान लाभ गरे, भनेर साधक उत्ताउलो हुने । विचिकिच्छा.- नचाहिँदो शंका उपशंका गर्ने ।

आनन्द ! यस्तै जो कोही आफूमा आफै निर्भर हुन्छ, आपनो शरण आफै हुन्छ, अरु कसैको भरोसामा बस्दैन । आनन्द ! कोही न कोही बतमान सभ्यमा हो या मेरो पछि आफूमा आफै निर्भर भएर विहार गर्छ त्यही शिक्षा-कामी मिक्षु अग्रगामी हुन्छ ।

आनन्दभूमिको सूचना

पत्रिका सम्बन्धी सरसामान आवश्यक बस्तु र महंगो के बजार भाउको कारणले आगामी वर्ष १४, अंक १ देखि विज्ञापन दर र ग्राहक शुल्कदरमा परिवर्तन गरी निम्नअनुसार गरिने भएकोले सबैको लागि सूचित गरिन्छ ।

वार्षिक	ग्राहक	शुल्क	रु. ३०१-
आजीवन	ग्राहक	शुल्क	रु. ३००।-
एक प्रतिको			रु. २।५०
विज्ञापन	पूरा पेज	ग्राधापेज	चौथाइपेज
साधारण	५००।-	३०१-	२००।-
कभरको अन्तिम पेज	१५००।-	८०।-	५००।-
कभरका दुबे प्रिको पेज	१०००।-	६०१-	४००।-

सम्पादकलाई चिठ्ठी माग॑ दर्शक

श्रीमात् सम्पादकउगु,

तपाईंको लोकप्रिय मासिक पत्रिका "आनन्दभूमि" मार्केत हामी बुद्धजयन्ती समारोह समितिलाई निम्न अनुसार ध्यान आकर्षण गराउन चाहन्छौं ।

शान्तिका अग्रदृत सगावान् गौतम बुद्धको जन्मोत्सवको पुनोत उपलक्ष्यमा बुद्धजयन्ती समारोह समितिद्वारा आयोजित अन्तर्राष्ट्रीयमिक बौद्ध हजिरी जवान प्रतियोगितामा वैशाख पूर्णिमाको दिन आनन्द कुटी विहारमा प्रथम हुने विद्यालयका सहभागी विद्यार्थी प्रत्येकलाई पुरस्कार, प्रमाणपत्र तथा विद्यालयलाई शील्ड प्रदान गर्ने गर्ने एकार्य कुनै पनि विद्यालयको लागि गौरवको कुरा हो तर विद्यालयलाई प्रमाणपत्र दिने व्यवस्था नहुँदा अकोपलट प्रथम हुन नसकेमा स्वतः शील्ड फिर्ता हुने विज्ञिके गतवर्ष प्रथम भएको कुराको प्रमाण विद्यालयमा नरहेने भएकोले कृपया प्रथम हुने विद्यालयलाई शील्डका साथ एउटा प्रमाणपत्र प्रदान गर्ने व्यवस्था पनि होस भनी अनुरोध गर्दछौं । साथै हालसम्म प्रथम भइसकेका विद्यालयहरूलाई पनि छुटेको प्रमाणपत्र दिलाई अब प्रोत्साहित गराउनुहुन सम्बिधित क्षेत्रको ध्यान आकर्षण गराउन चाहन्छौं ।

शंकरप्रसाद शेष
का. मु. प्रधानाध्यापक
शान्ति शिक्षा मन्दिर
ठहिटी, काठमाडौं ।

दर्शक

गुरु

-अनु भिक्षु प्रज्ञारश्मि

गुरु बिना छैन दुःखाट तर्ने ।

द्वाको दुःखेमा, डुबिएर मर्ने ॥

शास्त्रादि हेरी कम्काण्ड गर्छ ।

गुरु बिनाको बीच सार्ग पर्छ ॥

गुरु नै छ लोकमा, ज्ञानबोध हेतु ।

सुकर्मबाट पार तर्ने सेतु ॥

विद्या दिने गुरु, लिने त शिष्य ।

लिएर रोपी, फल खाने गर्छ ॥

दिएन विद्या, गुरु धर्महीन ।

लिएन विद्या, जुन दुःखोदीन ॥

लिएर कर्म, गुरु भोग गर्छन् ।

लिएर धर्म, सुख भोग गर्छन् ।

भन्दा न सबनु, उनीलाई छैन ।

सुन्दा न भन्ने, गुरुलाई छैन ॥

स्वकर्मकारी, आफै छ लोकमा ।

परदोष हेरी, परेछ शोकमा ॥

कर्तव्य आपनो आफै छ कर्ता ।

कोही छैन आकों सुख दुःख दाता ॥

गौतम बुद्धया जन्मदिं स्वांया पुन्ही रवःला ?

(बं १३ अङ्क १०-११ पाखे क्रमशः)

- हीर्थलाल नःघः भनी

बुद्ध बूद्धिं (जन्मदि) वैशाख पुन्ही; स्वांयापुन्ही हे खः ला ? धयागु खैय वातासवय् । लालिगुराँस पत्रिकाय् दिनेशराज पन्तजुः “नेपालय् दकलय् न्हापाँ चि. सं. १६४१ स. पात्रो छापय् जुयाः पिहाँ बल । स्वदैया पात्रोय् कार्तिक कृष्ण दशमी खुनु “बुद्धावतार” धकाः च्वयातल । च्वयातःन्हापा न्हापा च्वयातःगु पात्रोय् नं दथ्वी दथ्वीया दंय् न कार्तिक कृष्ण दशमी खुनु “बुद्ध वतार” धकाः च्वयातःगु उदाहरण पिहाँ वःगु दु । थुपि पात्रोय् वैशाख शुक्ल पुन्ही खुनु बुद्ध जन्मयागु छुँ खै न च्वयातःगु मदु । नेपालय् पात्रो छापय् जुयाः पिहाँय् धुँकाः छुँदै लिपा आश्वीन शुक्ल दशमी (विजया दशमी) खनु “बौद्धावतार” “बुद्धजयन्ती” धकाः च्वयातःगु यको लुयावःगु दु । उगु पात्रोय् वैशाख पुन्ही खुनु बुद्धया छुँ खै च्वयातःगु मदु । लिपा वैशाख पुन्ही खुनु बुद्धजयन्ती हनेगु जुसेलि वैशाख पुन्ही खुनु “गौतम बुद्धजयन्ती” व आश्वीन शुक्ल दशमी खुनु बौद्ध जयन्ती” व “बुद्धजयन्ती” धकाः च्वयातःगु उदाहरण-यको खने दु” धकाः च्वयातल ।

थथे हे श्री ५ या सरकारया आवास तथा भौतिक परियोजना विभाग लुम्बिनी समिति नेपालपाखे पिदंगु लुम्बिनी सफूचाय् “६२६ ई. पू. अर्थात् ३५९३ दं न्हयः छथौ महिनाया पुन्हीखुनु मध्यानय् सिद्धार्थया जन्म जुल” धकाः च्वयातल ।

ने० सं० ११०५ आषाढ़ पुन्ही खुनु पिदंगु आनन्दभूमिइ “राजकुमार सिद्धार्थया जन्म ई पू. ५६३ वैशाख पुन्ही शुक्लवार खुनु जन्म जुल । ई पू. ४८३ वैशाख पुन्ही मंगलवार खुनु महानिर्वाण जुल” धका: च्वयातल ।

नापं ने० सं० ६७४ वि. सं० १६११ या लहातं च्वयातःगु पात्रोय् वैशाख पुन्हीखुनु बुद्धया बुद्धिं छुँ खै च्वयातःगु मदु । न स्वांयापुन्ही धकाः हे च्वयातःगु दु । बहु चण्डीपुन्ही धकाः च्वयातःगु दु । नापं जेठ द्वितिया सूगसिरा नक्षत्र धूतियोग आदित्यवार खुनु “बौद्ध जन्म” धकाः च्वयातःगु दु ।

अले ने० स० ६७६ वि. सं० १६१५ या च्वयातःगु पात्रोय् वैशाख पुन्ही खुनु बुद्धया खै छु न च्वयातःगु मदु । न स्वांयापुन्ही धकाः हे च्वयातःगु दु । बहु चण्डो १५ “धकाः जक च्वयातःगु दु ।

अनंति ने० सं० ६६५ वि. सं० १६३२ या च्वयातःगु पात्रोय् वैशाख पुन्ही खुनु बुद्ध जन्मदिया छुँ खै च्वयातःगु मदु । स्वांयापुन्ही न च्वयातःगु मदु ।

अनंति वा० ने० सं० १०५४ वि. सं० १६६१ शुद्ध वैशाखपुन्ही खुनु स्वांयापुन्ही धकाः च्वयातल बुद्ध जन्मदिया खै छु न च्वयातःगु मदु ।

नापं ने० स० १०५७ वि. सं० १६६४ या पात्रोय् वैशाखपुन्ही खुनु बुद्धजन्मदिया छुँ खै च्वयातःगु

मदु। चण्डी १५ धकाः जक चवयातःगु दु। आश्वन
शुक्ल दशमी “बुद्धजयन्ती” धकाः चवयातःगु दु।

लिसेने सं० १६४ वि. सं० २००१ या
पात्रोय् वैशाखपुन्ही खुनु “स्वांयापुन्ही” धकाः चवयातःगु
दु। बुद्धजयन्ती छुं चवयातःगु मदु। आश्वन
शुक्ल १० खनु “बोद्ध जयन्ती” धकाः चवयतःगु दु।

श्वयां लिपा ने. सं० १०७० वि. स. २००६
या पात्रोय् वैशाख पुन्ही खुनु स्वांयापुन्ही गौतम बुद्ध-
जयन्ती धकाः चवयातःगु दु।

हाकनं लिगा ने. सं० १०७४ वि. स. २०१३ या
पात्रोय् वैशाखपुन्ही खुनु स्वांयापुन्ही बौद्धपूर्णिमा
धकाः चवयातल। नावं आश्वन शुक्ल दशमी खुनु
“बुद्ध भग्नन्ती” धकाः चवयातल।

थनलि ने स. १०६१ वि. स. २०२७ या पात्रोय्
वैशाखपुन्ही खुनु “बुद्धजयन्ती स्वांयापुन्ही” धकाः

थग कर्थं वालायंका स्वयंबलय् कवयच्छया थें खने दत

ग्रन्थ	ने सं.	वि. सं.	वैशाख	जेठ	आश्वन	कार्तिक
लालि गुरांस	×	१६४१	×	×	×	१० दशमी कृष्ण
लुम्बिनी	×	५७२ वि. पू.-	×	-	१५-	×
आनन्दभूमि	×	५०६ "	१५ पुन्ही	-	×	१५
लहात चवयापात्रो	६७४	१६११	-	२ द्वितिया शुक्ल	१०	१०
"	६७८	१६१५	-	१५	-	१०
"	६६५	१६३२	-	१५	-	१०
छापयज्जगु पात्रो	१०५४	१६६१	स्वांयापुन्ही १५	१५	१०	१०
"	१०५७	१६६४	-	१५	१० दशमी	१०
"	१०६४	२००१	-	१५	१०-	१०
"	१०७०	२००६	बुद्धजयन्ती १५	-	-	१०
"	१०७४	२०१३	१५	"	१०	१०
"	१०९१	२०२७	१५	"	१०-	१०
"	१०६७	२०३४	१५	"	१०-	१०
"	१०६२	२०३६	१५	"	१०-	१०
"	११००	२०३७	१५	"	१०-	१०
"	११०३	२०३८	१५	"	१०-	१०

आः थुखे छकः न डित् डिने। कार्तिक कृष्ण
दशमी खुनु “बोद्धावतार” धकाः चवत। लिपा जातिक
शुक्ल दशमी खुनु “बोद्धावतार” धकाः चवत।
अयसां वहे खःथें चवं। छायप्राः सा लायकुली चवगु जात्रा-
आनन्दभूमि

चवयातल। आश्वन शुक्ल दशमी (विजया दशमी)
खुनु “बुद्धजयन्ती” धकाः चवयातःगु दु।

थथे हे ने. सं० १०६७ वि. सं० २०३४ या पात्रोय्
वैशाखपुन्ही खुनु स्वांयापुन्ही गौतम बुद्धजयन्ती धकाः
चवयातल।

हानं ने. सं० १०६६ वि. सं० २०३६ या
पात्रोय् वैशाख पुन्ही खुनु बौद्धपूर्णिमा धका. चवयातःसा
आश्वन शुक्ल दशमी खुनु “बुद्धजयन्ती” धकाः चवयतःगु
दु।

नापं ने. सं० ११०० वि. सं० ३०३७ या
पात्रोय् वैशाख पुन्ही खुनु बौद्धपूर्णिमा चण्डीपुन्ही,
स्वांयापुन्ही धकाः चवयातल।

थथे हे ने. सं० ११०३ वि. सं० २०४० या
पात्रोय् वैशाखपुन्ही खुनु “गौतम बुद्धजयन्ती, चण्डी
पुन्ही, स्वांया पुन्ही” धकाः चवायतल।

बाइनु गुह्ये चरीया मूर्तिइन्द्रेनु पादपीठय् “सम्बत् द४८
कार्तिक बदी दामो शूल” धकाः चवयातल। बीकन्हृय
पात्रोय् गुह्ये चरीया जात्रा मालकृष्ण दशमी खुनु धकाः
चवयातल। यद यात्रेवे याः बंगु न्द्रीमाः। (क्रमशः)

स्वःगु र्खे नं ह्याथासं लहाय् मज्यू

- मिक्षु अश्वघोष

संसारय् शक्तिशालीगु छुं बस्तु दुसा व खः
सत्यवचन । युकी मैत्री नं दुर्थाय् माः । सत्यवचन
मयःपि सुजक दे । उकि न्हाथासं न्हागु पदवी च्वसा
सत्यवचन लहाय् धकाः वाचा लहाय्माः अथवा प्रतिज्ञा
याय्माः न्यायाधीशंनं वकोलतसें नं सत्यगु जक खैलहाय्
धकाः शपथग्रहण याय्माः मिक्षुपिसं व भिक्षु थिपय्
वनीपि बौद्ध उपासकपिसं नं पञ्चशील काइबलय् मखुगु
खैलहाय् मखु धकाः प्रतिज्ञा याः । पालनजू मजू थः थः
पिसं जक स्यू ।

सत्यवचन धाय् बलय् बामलाः धाइपि मदु थे
चंवं तर थों कन्हय् सत्यवचन ज्याय् खेले मदु धैच्वंगु
न्यने दु । अपोयानाः थथे धैच्वनोगु ध्यापार ध्वेय् व
सरकारी कारोबारय् खः ।

थन सत्यवचन धकाः खै न्हाथनाक्षनागु सक-
सिनं नं न्हावले न्हाथासं खःगु खै विजयके हे माः
धायत मखु । सत्यगु खै जूसाः ह्याथासं लहाय् मज्यू धैगु
खै थुइका वीत च्वसा न्हाकागु खः ।

महामामव गौतम बुद्ध छम्ह सत्यवादी खः ।
अध्सां वस्त्रोलं हे किसा गौतमीया सीम्ह कायमचायात
म्हाइगु वासः दयका बो धैविजयात छाय्धासा अव-
लय् किसा गौतमीयात मैनि वैद्यतसैं सौधुकूम्ह मचाः

म्हाइ सखुत, वासः मदु धकाः सत्यगु (खःगु) खै धाव-
लय् व मयज्यात विष जुल व उइ जुल । उकि
गौतम बुद्ध व शोकाकुलम्ह किसा गौतमीयात मचा
म्हाइगु वासः दयका बो तर सुंछम्ह हे मस्तीनिगु
शुद्धगु छैय् वनाः तू छासः माजा हित धैविजयात ।
किसा गौतमी थःमाचम्बकेगु वासःयालागी तू छपास
काः व बलय् सुंनसुं सोधुंकुगु छैजक ध्वदुल अले
वसीका काल कि सकले सीमानि छाय्धासा सुं मसीगु
छै लुइके मफुत ।

गुलि गुलि कटूरपिसं धैच्वं जि सायगु खै धाहे
धाय् छाय् र्याय् माःगु दु, नुगलय् स्वाःसा स्यातका । अथे
धैच्वंमेस्था थ्व मयू कि खःगु जूसा व खै धाय् बलय् छु
ज्या वै मखु । वाद विवाद जुयाः छथ्वया निथ्वयुह ।
एकताया आसय् अनेकता जुह । थःत न परयात नं छु
कल्याण मज्जइगु सत्यगु जूसां धायमज्यू धकाः महा-
मानव गौतम बुद्ध अभय राजकुमारयात धैविजयागु खै
मजिअम निकायस उलेख ज्यावंवेगु दु । उकी थये
नं धैविजयागु दु- सत्यगु खैलहानः सुयातं हित जुइगु
जूसा वया नुगलय् स्वाः सां धायज्यू ।

छकः अजातशत्रु जुज्या महामन्त्री वर्षकार
ब्रह्म गौतम बुद्धया थाय् वनाः थःगु विचाः वंकल-भो
गौतमः, मिदां खनागुप्रात खना धायगु, न्हाय्पनं न्यनागु-

यात न्यना धायूगु, शरीरं थियागुयात थियागु, अम्हं
स्यूगु व थःत अनुभव जूगु खें कनां छुं दोष मदु,
पाप मलाः, थव जिगु बिचार खः। थुगु बारथ् छःपिनि
छु बिचार खः?

महामानव गौतम बुद्ध्या लिसः खः- हे
आहाण ! थुकी सहमति मदु। न्हागु खनागु खना
धाःज्ञेगु मिलय् मजू। गुगु खनागु खः व खना धाय्
बलय् मेपिन्त अहित जुइगु, ल्वापु पिहाँ वेगु जूसा खनागु
जूसां खना धाय् मज्यू। गुगु खनागु खः व
खना धाय् बलय् मेपिन्त न थःत न भि जुइगु जूसा
जक खना धकाः कने ज्यू। अथे हे न्यनागु थियागु,
अनुभव जूगु व स्यूगु खें न खः।

गौतम बुद्ध्या थव खें साप हे व्यावहारिक जू।

आचार्य रजनीशं थःत अनुभव जूगु व अम्हं स्यूगु खें
कन वा प्रकट यात। निसःम्ह मिसानाप यौन सम्बन्ध
तथाः व यौन सम्बन्धी अनुभवया खें कंगु सत्यगु खःसां
व्यवहारय् व धार्मिक जगतयात मलो व आपासिया
नुगलय् स्यात। थव मिलय् मजू धंगु खें उदाहरणया-
लागो जक न्हाथनागु खः, उंक गौतम बुद्धं धैविज्ञागु,
खनागु, अनुभव जूगु व स्यूगु न्हायागु खें कने मज्यू
धाय् मज्यू। विनिक बःकया न जिदिववाल जुयाः हाला
च्वने मज्यू।

मय्ल सुंक च्वने

- भिक्षु सुशोभन

मय्ल झो सुंक च्वने ।

ज्याखें झीसं याः वने ॥

ज्वांय् ज्या ज्वंगु मन ।

जसय् झीसं तयाच्वने ॥

चा न्हि अलिस मचासे ।

उद्योग झीसं यानाच्वने ॥

जीवन दुसि न्हाः थे ।

झीपि सकले न्हाःवने ॥

सागरय् लः मु थे ।

ज्ञानया स्वां मुलावने ॥

मन्त्रो करुणा दयका च्वने ।

ईर्ष्या द्वेष तंकावने ॥

गगनय् मुर्दः तुइ थे ।

स्वांमाय् भस्मः जुइ थे ॥

समाजय् झी म्वानाच्वने ।

द्वय् मखु जीवन व्यर्थय् ॥

सूचना

यही चैत्र १६ गते शनिवार दिनको २ बजे काठमाडौंको बुद्धविहार भूकुटी मण्डपमा
धर्मोदय सभाको साधारण सभा हुने भएको ले उक्त सभामा उपस्थितिको लागि सबै सद-
स्पहरूलाई अनुरोध गरिन्दै ।

धर्मोदयसभा

बुद्धविहार, काठमाडौं

सम्पादकयात् गीती

सम्पादकजु,

छु निंह न्ह्यः आनन्दकुटी विहारगुठीया
कार्यकारिणी परिवद्या सकल दुजःतय नांधलः समेत
दुगु आनन्दकुटीः एक छोटो परिचय' धाःगु पर्वा उवने
दत । थुगु परिचय वप्स निताध्यता खें अस्पष्ट भ्रमो-
पादक वा थुइके थाकुगु ताल । आसाव भलसा दु
विहार गुठीया स्वापूदुपिसं थुकीयात यन्कु र्पष्ट यानः
भ्रम निवारण याइ ।

१) जीगु नेपालय थेरवादी भिक्षु शासनया इति-

हास अपायच्चकं पुलां मजू धैतत । थुकीया आशय
छु ? गोदै न्हापाथा खें पुलां धाय्गु, गोदै लिपाया
खें न्ह धाय्गु ? पुलां वा न्ह धाय् सिबय् थवः—
देनिसे धंगु तथ्यांक सीके देला ?

२) योकन्हय उगु विहारय ध्यन्ह 'नित्यवासी' भिक्षुपि

च्चनाविज्याःगु दु धैतत । गु गु बुद्धमया मूल-
सार हे आनात्म, व दुःख जुयाच्चन, उगु धर्मया

जनवूत समानपि गुकर्य, छु अर्थय नित्यवासी
भिक्षुपि धाःगु थें ?

३) नियमकथं उगु विहारया प्रमुख रूपय् नियुक्त
जुयाविज्याःगु भिक्षु अनिरुद्ध सदां (?) लुम्बिनी
जक हे च्चना विज्याइ धैतःगु न गथखेसे च्चंगु
खें थें ताल ।

४) भिक्षु अश्वघोषं भोऽतय थःगु हे निजी विहार
दव्यकाः च्चनाविज्यात हैं । भिक्षुपिति निजस्त्व
छु गढे मसिल ।

५) थुगु परिवद्या व्यावकं सदस्यपि नेपालभाषा
भाषी जुयाच्चवसां थःपिति मातृभाषाया वास्त-
विकव नां मच्चसे छाय 'नेवारी' धायमाःगु थें ।
थः नांया नां छता सां खःगु लुम्बेगु याःसा
पाइला थें ?

—स्वयम्भूरतन 'सौरभ'

सुभाषित

गुन्ह गृहस्थवागु छेय पाहाँया सेवा, भन्नवान्या पूजा, व अन्नपात दै अजःगु गृहस्थ
व गृहस्थाभ्रम धन्य खः ।

BUDDHA'S FIGURE ON TRADE MARKS !

KALUBOWILA,

Tuesday.

"Lord Buddha's figure should not be allowed to be used as a "Trade Mark" was the gist of motion adopted by the Dehiwala-Galkissa Municipal Council at its last monthly meeting.

The Deputy Mayor Mr. G. D. Perera presided.

Mr. L. Nandasena (SLFP) MMC proposing the motion said that some joss-sticks (Handun Kuru) used for pujas had been imported.

This trade mark is a photograph of the Lord Buddha seated under the Ajapal Boruka. These sticks are used at homes and temples. But he said the producer should not use the figure of the Buddha. All Buddha in Sri Lanka strongly object to this.

Speaking further, Mr. Nanda-

sena said that the Customs must allow the import of any kind of article with trade marks which hurts the feelings of a particular religion. He said that this is not the first time that this has happened in this country. Buddhist in Sri Lanka must take a very serious view of this happening not only in Sri Lanka but also in other parts of the world where our Embassies are functioning.

Deputy Mayor G.D. caperera said that the Gov. has already taken the necessary steps not to allow such types of imports into this country.

Another motion was passed appealing to the government to enable the poor masses to get price at a reasonable price. The price of rice is going up daily in the open market it said.

(From Daily Mirror, 14-10-81)

धर्मी विधर्मी

कुनै पनि मानिस कुनै न कुनै धर्म दिना रहन सबदंन। 'धारणाद् धर्मसिध्याहु' धारण गरिने भएको हुनाले त्यस्तो बस्तुलाई धर्म भनिएको हो। पोत्ने र जलाउने शक्ति भएको हुनाले आगोले पोल्ने धर्म लिएको हुन्छ। त्यस्ते आपनो अद्वा र विश्वासको कुनै बस्तुमात्रि विश्वास गरी धारण गर्ने गयो भने त्यसलाई तत्सम्बन्धी धर्मी भनिन्छ। जसले आफूले विश्वास गरेको भन्दा फरक कुरामा धारण गरी विश्वास गर्दछ त्यसलाई विधर्मी भनिन्छ। यसले एउटा धर्मकोले अर्को धर्मकोलाई विधर्मी भन्दछ। जुनसुकै धर्मले अङ्ग-आपनो पन अपनाए पनि वास्तविक रूपमा मानवले आफू उत्तरे र पार हुने विचार सोच्छ र त्यसैमा विश्वास गरेर धर्म मान्ने हुन्छ। यसरी विचार गर्दा धर्म कल्याण गर्ने र कल्याण हुने तरीका हो। तरीका जस्तो सुकै भएतापनि व्यवहारमा उतारेर काम नगरून्जेल र्यसको मूल्याङ्कन वा फल प्राप्ति हुँदैन। यस अर्थमा भगवान् बुद्धले संसारको अगाडि आफू न प्रना भएर आपनो सिद्धान्तलाई व्यवहारमा उतारेर कल्याणको बाटो अपनाएका हुन्। यसले नै भगवान् बुद्धको धर्म सच्चा मानवधर्म हुन गयो। भगवान् बुद्ध व्यावहारिक हुनाले उनको धर्ममा एकाङ्गिता छैन। उनले कसैको धर्मको विरोध कहिल्यै गरेन किन्तु धर्ममा गाँसिएका विकृतिलाई पन्छाउन अप्रसर भए। मात्र अरुको आलोचना गर्ने भगवान्ले कहिल्यै

गरेनन, बरु उनके आलोचना प्रयालोचना अरुले गरे। यसले अरुको प्रशंसा वा आलोचना गरी जाल-साजी आफूलाई प्रचार प्रसार गर्ने त्यक्ति बोद्ध हुन नसक्ने कुरा सिद्ध हुन आउंछ।

आफू अगाडि बढ्ने कोशीश गर्नु पर्छ। अरुको निन्दा चर्चा गरी आफू ठूलो हुने कुरा भगवान् बुद्धले कहिल्यै सिकाएनन्। बुद्धधर्मबिलम्बीले अरुको आलोचना वा प्रशंसा मात्र नगरी आपनो दोष अवगुण पहलियाएर सुधार गर्ने गरेनन् भने त्यस्ता व्यक्तिलाई धार्मिक राज-नीतिमा सरिक भएको भन्नाले। यसे सिलसिलामा आजकल अरुले मानेको धर्म चाहे नयाँ होस् वा पुरानो-लाई झट्टै समर्थन गर्ने र त्यसको निन्दा गर्ने प्रवृत्ति बोद्धहरूमा पनि आएको आभास प्राप्त भइरहेको छ।

आफ आपनो दृष्टिमा सबै धर्मी नै हुन्छन्। आपनो चरित्रले अरुको दुश्चरित्रलाई जित्नु राख्ने हो नकि अरुलाई तकारेर वा सकारेर शपडो बजाउनु; शान्तिकामी बोद्धले अरुको प्रशंसा वा निन्दा गरेर असान्त स्थिति भित्रकी सतत्यामा स्वर्ण गै अद्वितीयुक्तिसंगत हुँदैन। यस्तो व्यवहार सच्चा बोद्ध हुन चाहनेले त्यामनु वाङ्छनीय छ। धर्मी विधर्मी एउटा व्यवहारको उपज हो अतः व्यवहार शुद्धीतिर लाग्नु नै सच्चा जीवन यापनतिर लाग्नु हुनेछ। धर्मी भनियोस् वा विधर्मी मानवोचित्त सद्व्यवहार सदा अनुशीलन गर्नु मानव मात्रको कर्तव्य हुनेछ।

नेपाली भाषा

(नेपाली भाषा)

बैंकक अस्पतालमा संघवान

२०४२ फागुन २, थाइलैण्ड-

बैंकको चूलालकार अस्पतालमा बसी हुवय रोगको उपचार गरिरहनुभएका आचार्य डा० भिक्षु अमृतानन्द महानायक महास्थविरले थाइलैण्डका राजगुरु तथा उपसंधराजा परमपूज्य सोमदेव फ्र० ज्ञानसंवर महास्थविरको करकमलमा पुण्य श्रवण गर्ने उद्देश्यले दशबोध भिक्षुसंघलाई प्रतिकारले अष्टपरिकार एवं विविध गरिकार सहित सधभोजन प्रदान गर्न भयो । उक्त कार्यमा नेपाली भिक्षुहरू सुगन्ध र थानानन्द पनि सहभागी हुनुहुन्थ्यो । यस्तै अरु सहभागीहरूमा स्थानीय प्रमुख चिकित्सक डा. चार्य श्रीथोकर एम. डी. र श्री तथा श्रीमती थमखच्चव फाइकुन पनि हुनुहुन्थ्यो ।

त्यहाँको त्यस अस्पतालको भिक्षुबाईको संचालन थाई रेडक्रस संस्थाद्वारा गरिन्छ । त्यहाँका बिरामी भिक्षुहरूलाई भोजन गराउन चाहने दाताहरूको लागि आवश्यक व्यवस्था पनि त्यही संस्थाद्वारा गरिन्छ । दातालाई सुविधासाथ दानप्रदान गर्ने व्यवस्था गरिएको छ । भिक्षुबाईमा सदा जै दाताहरू आई भोजन गराउने गरिन्छ ।

मूर्ति ढाल्ने काम सम्पन्न

२०४२ फागुन ४, थाइलैण्ड —

अखिल नेपाल भिक्षु सहसंघका धर्मनिःशासक तथा संघमाहायक भिक्षु प्रज्ञानन्द महास्थविरको प्रतिमा मूर्ति भिक्षु चाउखुन प्रा. धर्मधीर राजमहामुनिबाट परिद्वाणपाठ सहित शुभमुहूर्तमा प्रतिमामूर्ति ढाल्ने काम सम्पन्न भयो । यस अवसरमा नेपाली भिक्षु र श्रामणेरहरूका लगायत पुलिस जनरल, भूतपूर्व मन्त्री छुमकन लोरजालका साथ धेरै थाई उपासक उपासिकाहरू उपस्थित थिए ।

नेपालमा आयोजित दुर्लभ प्रव्रज्या समारोहमा प्रवृत्ति सहभागीहरूले राखेको मूर्ति राख्ने प्रस्ताव थाहापाई बैंकको बातपाक बिहारका बिहाराधिपति भिक्षु चाउखुनले आपनै बिहारकातर्फबाट निर्माण गरिदिने अभिभारा लिए अनुसार तयार हुने यो मूर्ति आगामी असारतिर काठमाडौं आइपुगी कीतिपुरको नगरमाण्डप थी कीति बिहारमा स्थापित हुनेछ । यो मूर्ति कदम अनुसारको उचाई र भिक्षाटन रूपको रहेको छ ।

सम्मेलनको दिन निश्चित

२०४२ चैत्र १, काठमाडौं —

धर्मोदय सभाको आयोजनामा हुने पन्थी विश्वबोद्ध सम्मेलन आगामी मंसीर १ गतेदेखि ७

गतेसम्म नेपालमा हुने दिन निश्चित भएको छ ।

विश्वका करीब ५०० प्रतिनिधिहरूले भाग लिने उक्त सम्मेलनको तयारी शुरु भएको छ । स्मरणीय ७ २०१३ सालमा नेपालमा भएको यो बौद्ध सम्मेलन अहिले दोश्रो पटक नेपालमा आयोजना भइराखेको छ ।

संघदान र साधारणसभा सम्पन्न

२०४२ चैत्र ६, काठमाडौं—

स्थानीय ओम्बहाल टोलमा भञ्जुश्रीनक महाविहार संरक्षण सुधार समितिको दोश्रो साधारण सभा तथा संघदान कार्यक्रम सम्पन्न भयो ।

विहार थाकाली सानु शाक्यको समाप्तित्वमा भएको उक्त समारोहमा गुरु गुण्यहर्ष बज्जाचार्यले दान माहात्म्यलाई लिएर बौद्ध आचरण अनुकूल व्याख्या गर्नु भयो । कार्यकारिणी सदस्य जुलुमकाजि शाक्यले विहारको उन्नति प्रगतिमा अरु छिमेकी विहारले पनि प्रेरणा लिई रास्रो कुरा अनुकरण गर्नुपन्ने कुरा बताउनु भयो ।

बिहान भगवान् अक्षोऽध्यका समुख सत्वपूजा भई उपाध्यक्ष पूर्णरत्न शाक्यद्वारा भगवान् बुद्धका प्रतिमामा मात्यार्पण भई आरम्भ भएको त्यस समारोहमा समितिका सचिव सुवर्ण शाक्यले बाधिक प्रतिवेदन प्रस्तुत गरी आगामी बर्षमा गरिने रचनात्मक, सामाजिक एवं सुधारात्मक कार्यक्रमहरूको विवरण पेश गरी संघ र एकताको विषयमा विशद व्याख्यागर्नु भयो ।

१२ वटा परिच्छेद भएको समितिको विधान सर्वसम्मतिबाट पारित भएको त्यस सभामा ७६ ज्ञान धर्मप्रिय नरनारी श्रद्धालुहरूद्वारा १५२ घर परिवारलाई अन्न, दफ्नना सहित पञ्चदानका विविध परिकारहरू प्रदान गरिएको थियो ।

गुणानुस्मरण

२०४२ फागुन १३, काठमाडौं—

स्थानीय पद्मसुगन्ध विहारमा भिक्षु सुवोभन्बाट बुद्धपूजा शुरु भएको एक समारोहमा भिक्षु कुमार काश्यपले धर्मदेशाना गनुभई आनन्दकुटी विहारका प्रमुख उपासिका रही भिक्षुहरूलाई चतुप्रथय दान गरिरहेकी कान्ठी साहुनीको परलोक प्राप्तिमा उहाँको गुणानुस्मरण गर्दै शील र श्रद्धा विषयमा प्रकाश पानुभयो ।

मासिक पुण्यकार्य

२०४२ फागुन १६, काठमाडौं—

स्थानीय आनन्दकुटी विहारमा प्रत्येक पूर्णिमामा हुने पुण्यकार्यको कार्यक्रममा भिक्षु अश्वघोष-बाट शीलप्रदान र बुद्धपूजा भई थामणेर विशुद्धानन्दबाट धर्मदेशाना सम्पन्न भयो । तीर्थनारायण मानन्धर, भाइकाजी रंजितकार, धर्मरत्न शाक्य र पूर्णकाजीद्वारा दुर्लभ प्रवृज्या विषयमा आ-आपनो मन्तव्य व्यक्त गर्नु भएको त्यस दिन दिउसो परिव्राण पाठ भयो । त्यस अवसरमा भिक्षु कुमार काश्यपले सियुन्हीका दिन बुद्धद्वारा आयुसंस्कार स्थाग गरिएको विषयमा धर्मदेशाना गर्नु भयो । यस्तै युवा बौद्ध समूहका अध्यक्ष हर्षमूनि शाक्य, तोषबहादुर, राम र सिद्धिबहादुरबाट चतुआर्य सत्य र ज्ञानवूल्यको भाव बुझन सकेमा प्रत्येक मनुष्यको जीवन सार्थक हुने कुरा बताउनु भयो ।

राजदूतद्वारा चीबर दान

२०४२ फागुन १८, काठमाडौं—

श्रीध: धर्मकीति विहारमा संचालित बौद्ध अध्ययन गोष्ठीद्वारा सम्पन्न गराइएको चीबरदान कार्यक्रममा वर्माका राजदूत सहित राजदूत परिवारद्वारा

ज्ञानसम्पन्न बौद्ध शिष्टपात्र दान सहित अन्य उप-
स्थिति क्रियाकर्त्ता एवं जनतारिकाहरूलाई दान प्रदान
करुन्नयो । यसबेल जन्मथर्थदानुहरूले पनि दान प्रदान
करेका थिए ।

बौद्ध जग्यावन गोष्ठीका अध्यक्ष अनगारिका
ज्ञानसम्पन्न बौद्ध शास्त्र भएको त्यस समारोहमा
जानानीय गिरावट, सत्कृति तथा परराष्ट्रमन्त्री रणधीर
कुमारले चानदबीचमा राष्ट्रहरूका बीच सेवा र
आहुसाको भाव विस्तार हुनुपर्ने एवं बौद्धभिक्षुहरूलाई
नृहर्थहरूबाट सार्वजनिक रूपमा दानप्रदान गरिने प्रच-
लन शान्तिको लागि उपयोगी भएको कुरा बताउनु-
भयो ।

सभापतिको आसनबाट रा. प. स. प्रेमबहादुर
शाक्यले बुद्धधर्ममा दानको ठूलो महत्व छ भन्नुहुँदै
पवित्र मनवाट गरिएको दान उत्तम दान हो भन्नुभयो र
संघमहानायक प्रज्ञानन्द महात्थविरको दानकार्यको
पुण्यानुमोदन पनि गर्नुभयो । अन्तमा लुम्बिनी विकास
समितिका अध्यक्ष लोकदर्शन बज्राचार्यले दानको ठूलो
स्थान रहेको कुरा बताउनुहुँदै यस किसिमको दान
प्रदान समारोहको रूपमा पहिलो पटक भएको कुरा
बताउनुभयो ।

आग्नीबन सदस्यमा थप

२०४२ चैत १, काठमाडौं-

आनन्दभूमि बौद्ध मासिक पत्रिकामा ७ जना
आ त्रीन सदस्य अरु थप भएको छ । ती थप हुन्ते मध्ये
भक्तपुरका तोमढी नासःनीन, सोकोठा र थालोहैं नाग-
पोखरीका कमशः लक्ष्मीनारायण मानन्धर, डी. एस.
तुलाधर र तीर्थसुन्दर शाक्य हुनुहुँच्छ । यस्तै पोखराका
मोहरिया टोलका प्रकाशमान गुभाजू र गोपालमान

बृद्धाचार्य हुनुहुँच्छ । अरु दुइजनामा ललितपुर
जावलाखेलका बुद्धरत्न शाक्य र काठमाडौं त्यौड नेपाल
व्याप हाउसका प्रेमलाल श्रेष्ठ हुनुहुँच्छ ।

प्रस्ताव पारित

२०४२ कागून १८, काठमाडौं-

स्थानीय गण महाविहारमा भएको युवाबौद्ध
समूहको साधारण सभाले अन्तर्राष्ट्रिय शान्तिवर्षको
सफलताको कामना गरी एक प्रस्ताव पारित गरेको
छ । प्रस्तावमा भनिएको छ—“नेपाललाई शान्तिक्षेत्र
घोषित गरियोस् भनी श्री ५ महोराजाधिराज बीरेन्द्र
बीर विक्रम शाहदेव सरकारबाट राखिबक्सेको प्रस्तावले
दिन प्रतिदिन बढी संख्यामा विश्वमा मिवराष्ट्रहरूको
समर्थन प्राप्त गर्दैजानु समस्त नेपाली जनताको निम्नि
ठूलो खुशीको कुरा हो । नेपाल शान्तिक्षेत्र प्रस्तावले
व्यापक विश्वास र समर्थन प्राप्त गरेर नेपाललाई शान्ति-
क्षेत्र घोषणा गरी विश्वशान्ति स्थापना गर्नमा हामी
नेपालीहरूले पनि ठोस भूमिका खेलन सक्नेछन् ।”

उक्त दिन भएको कार्यकारिणी सभाको
चुनावमा अध्यक्ष, उपाध्यक्ष द्वय, सचिव, सहसचिव र
कोषाध्यक्षमा कमशः हर्षमुनि शाक्य, शान्तरत्न शाक्य,
विपेन्द्रप्रकाश महर्जन, विरस्त मानन्धर, दयारत्न
शाक्य र रत्नजीव कंसाकार निर्वाचित हुनुभएको छ ।
अन्य सदस्यहरूमा वरदेश मानन्धर, देवीभक्त शाक्य,
अकिलशोभा ताम्राकार, न्हुँचेबहादुर नकर्मी, तेजनारा-
यण नानन्धर, नरेश शाक्य, विरस्त तुलाधर, कुलभक्त
शाक्य र शुभरत्न शाक्य रहनुभएको छ ।

भजनटोलीको कार्यक्रम

२०४२ माघ ११, धरान-

स्थानीय बुद्धविहारका विरस्त भजन खलाःको

एक टोलीले लुम्बिनी तथा अन्य स्थानहरूमा गई नेपाली तथा नेपालभाषामा बुद्ध गुणगान सहितको बौद्धभजन गरी बृद्धको गुणानुस्मरण गर्ने प्रवृत्ति बताएर मानव-मात्रमा शान्ति कायम रहोस् भन्ने उद्देश्य राखेका छन् ।

उक्त टोली भैरहवा, बुटोल, पाल्पा, पोखरा, काठमाडौं, भक्तपुर, पाटन र बनेपामा भजन गरी सफलतापूर्वक धरान फर्केको छ ।

(नेपालभाषा)

माधपुङ्हीया महोत्सव

११०६ सिलाथव, पुङ्ही, ये-

बंगु निपुङ्ही कुन्हु २१ बडाया बडाध्यक्ष जुजु-
काजि तण्डुकारथा आयोजकत्वय भगवान् बुद्धया प्रति-
माया शोभायात्रा ज्याः बहालं विथनाः नगर परिक्रमा
यात । माधपुङ्हीया उत्सवकथं हंगु उगु यात्राया इलय-
समारोहकथं सच्चालन जुयाः भिक्षु शाक्यानदपाखे
पञ्चशील प्रदान जुल । उद्यलय जूगु धर्मदेशनाया इव-
लय भिक्षु सुबेधानन्द थुकुन्हु बुद्धं आयुसंस्कार रथाग
यानाविज्याः गु व भिक्षु सुशोभनं थोया ऐतिहासिक दिन
कुन्हु बृद्धया चतुरंग सन्निपात अथवा प्यंगु संयोग
चला गु ख्यानापं थोया दिनय थाइलैण्डय माघ
पूजाया रूप्य व्यापकं नखः हनीगु खं ह्यान्यानाविज्यात
भाजुरत्न शक्यया सक्रियताय जूगु उगु कार्यक्रमया
अन्तय भिक्षुसंघप्रमुख उपासक उपासिकापित बडा भि-
तिया पाखे जलपान न प्रदान जुल ।

भावनाकेन्द्रया शिलान्यास

११०६ चिलाथव, सप्तमि, ये-

अन्यथा न्हूबानेश्वर संखमूलय र्वंगु सुश्री चैय-
माया शाक्य दान अूगु च्यापी बु या उद्यलय प्रजालन्द

महास्यविरपाखे अःतर्राहित्य भगवानकैन्द्रिया भवन
शिलान्यास जुल । थुव्यलय भिक्षु ज्ञानपूणिक मनूतयगु
चित्त शान्ति वा निवाणिया लपुणाखे ध्यंकेत आवश्यक
ध्यानभावनाय लागी थुगु भवन शिलान्यास जूगु खः
धेविज्यात । अथेह मेम्ह भिक्षु सुमंगलं भगवान् बुद्धं
यानाविज्याः गु देशनाकथं ध्यानज्वीगु थुगु भवन स्वनेत
च्यागु लाख मयाक हापं चः गु खं न्हूथनाविज्यात ।
प्रा० आशाराम शाक्य थुगु ध्यानकेन्द्रद्वारा विश्वभरिया
शान्तिकामी सज्जन महिलापाखे लाभ प्राप्त यायकंगु
खैया आशा यानाविज्यात ।

तीर्थयात्रा सम्पन्न

११०६ चिलाथव अष्टमी, ये-

पांगाया ज्ञानमाला न्ह्याइपुखलः या आयोजनाय
मंकूगु बौद्धतीर्थया अनया नगरपण्डप श्री कीर्तिविहारया
निर्माणसमितिया नाया तुयूसि महर्जन सरिक यानाः
भिक्षु सुदशंनया नेतृत्वय सम्पन्न जूगु दु ।

संघमहानायक प्रजानन्द महास्यविरया
पवित्र इच्छाकथं निर्माण ज्याच्चंगु मणिमण्डप
विहारय लुम्बिनी, बुद्धगया, सारनाथ, कुशीनगरया
प्रतिकृति देगः कथ महामायादेवी दुगु देगः, बृद्धगयाया
देगः, सारनाथया धम्मिक चैत्य व कुशीनगरया
महापरिनिर्वाण भूति दुगु देगः दयकेगृ ज्या अक्षय
तृतीया संघमहानायकया चयन्हयद बृहिद्या दि तक्य
सम्पन्न यायगु ता कथाच्चंगु दु ।

जुजुयात कलात्मक क्रिपाः लःहात

११०६ चिलाथव परेवा, ये-

सध्यामाच्चल विकास क्षेवया भ्रमणया सिलसि-
लाय थनया काठमाडौं नगर पञ्चायतय जुजु व लानि
विज्याः चलय धर्मदेशक कलाकार भाजु रेनसुमंगल

शाक्यं जुजुयात् कलात्मक किपा: देषानाविज्यात् ।
ध्यानीबृद्धया प्रतिकृतिक्यं शान्तिक्षेत्रया प्रतावयात्
लव्यक् कलायात् पिद्वय्कातःगु उगु किपाया नापं
किपाया परिचय न्हायनातःगु पौ छपौ नं लःलहानावि-
ज्यायागु खः ।

धारणीपाठ वक्त्राल

११०६ सिल्लागा, त्रयोदशि, ये—

थनया विज्यासः लिउने चवंगु वैरोचन ती-
र्थ्य वैरोचनतीर्थ संरक्षण समिति बुद्धधर्मप्रति आस्था
तातुइकातयत् व विश्वशान्तिया काभना यानाच्वनेत
छे छां दनेया लागी जग स्वंगु दु । उद्यलय् न्ह्यन्ह-
यंकं भगवान् बुद्धया प्रतीकात्मक रूप वैरोचनया धारणी
पाठ यायगु ज्या वक्त्राल । नेवाःहेया बौद्धधर्मनुकूल
ज्या छें संरक्षण सुधारया लक्ष्य क्याः स्थापना जूगु
ओमबहात्वाया मञ्जुश्रीतक महाविहार संरक्षण सुधार
समिति वैरोचन धारणी पाठ यायगुया नापं छेंदनेया
लागी त्रिनिसः दां नं हापं व्यूगु दु ।

ऊ नुया लुम्बिनी दर्शन

११०६ सिल्लाध्व, सप्तमि, रूपन्देहो—

वर्माया भूतपूवं प्रधानमन्त्री ऊ नु पां थनया
पश्चि बुद्धजन्मसूमि लुम्बिनीस दर्शनयानाः लुम्बिनी-
या विकासकायं नवर जूगु दु ।

बौद्ध न्हासः लिमः कासा ज्वीगु दु

११०६ चिल्लाध्व, दशमि, यत—

थनया थंनाया शाक्यतिह चिहारया चवालय्
२५३० गूगु बुद्धजयंती व अंतर्राटिय शान्तिवष्या
उपलक्ष्य वंगु वंशाख १० गतेनिसे न्यादवःगु वाग्म-
ती अच्छलव्यापो अन्तर्विहार रनिङ्ग शीलड न्हासःलिमः
कासा याय्या लागी व्यवस्था शूर जुयाच्वंगु दु ।

ववाःपाःदेथाय् दुत मछ्वसे बरेछुत

११०६ चिल्लाध्व, दशमि, ये—

थनया सिक्मूवाहा (श्री खण्डमूल महाविहार)
स बरे गुभाजुयापाखे दुपि २३ म्ह कायमस्तयूत
बरेछुत । संस्कृत व परंपरा मन्हंक, आधिक
बोक्ष नं मलाक बुद्धधर्मय् प्रतिकूल मज्जीक
अन्तजातीय मिस्तपाखे दुपि मस्तयूत ववाःपाःदेथाय्
दुत छोयाः बरे छुइदुगु जूसा उकथं बरेछुयाया दूरदशिता
च्वनीगु खः । ववाःपाःदेथाय् दुत मछ्वसे बरेछुइगु
विधि अपूर्ण जूर्गुल थथे बरेछुइगुया सत्ताय् अद्वेष
भन्तेविनिपाखे विधिवत प्रवज्याप्रहण याकूगु जूसा
ज्ञन अपो महत्व दंगु खं अयोसिन धाःगु दु ।

पुनर्गठन

११०६ चौलाध्व द्वितीया, ये—

२५३० ववःगु बुद्धजयंती हनेत भिक्षु कुमार काशयपया
सभापतित्वय् १८ म्ह सदस्यपि तयाः बुद्धजयंती समा-
रोह समितिया पुनर्गठन जूगु दु । पुनर्गठन जूकयं भिक्षु
अमृतानन्द महास्थविरया बृद्ध्यक्षताय् खुह उपाध्य-
क्षरि भिक्षु सुबोधानन्द महास्थविरः छेचुकुस्यो लामा,
प्रयागराजसिंह सुवाल, लोकदर्शन वज्राचार्य, कनकमध्य
शाक्य व तीर्थनारायण मानन्धर, महासचिव व स्वमह
सदिवय कमशः केवार शाक्य, मुक्तिबहादुर मानन्धर,
बुद्धत्व वज्राचार्य व ग्रहटबहादुर लामाया नापं मुख्य
कोषाध्यक्ष, कोषाध्यक्ष व सह-कोषाध्यक्षय् उसीकथं
द्वारिकाप्रसाद मानन्धर, भाइकाजि रंजितकार, नाति
शाक्य व साहिंलामान तुलाधर च्वंगु दु । संघमहा-
नायक प्रज्ञानन्द महास्थविर धमतिशासक जूयाविज्यायाः
यगु समितिइ प्रधानपन्च कमल चित्रकार व अनन्दमान
तुलाधर सदस्यय च्वनादीगु दु ।

आनन्दभूमिको अनुरोध

आगामी २५३० ओं बुधजयन्ती बैशाख
पूर्णिमामा विशेषांक रूपमा प्रकाशित हुने
आनन्दभूमिमा विज्ञापन दिई ब्यापार प्रवर्धन
एवं पुण्यसंचय गर्नुहुन तथा विद्वान् लेखक-
वर्गबाट बुद्धधर्म सम्बन्धी लेख रचनाहरू पठाई
सहयोग गर्नुहुन अनुरोध छ ।

पौष्टिकस नं. ३००७

-आनन्दभूमि
बौद्ध मासिक पत्रिका